

РЕШЕНИЕ

№ 4798

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 22.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1337** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на В. Т. Й., Т. Г. Т., И. Г. Й. и Х. Г. Й., всички от [населено място], по жалба на адв. Е. М., като пълномощник на М. Л. Й., Й. Д. П., Г. И. Й. и Н. И. Й. и по жалба на П. А. П. от [населено място],

всички срещу РЕШЕНИЕ №550/25.07.2019г. на Столичния общински съвет (СОС), В ЧАСТТА на одобрения подробен устройствен план (ПУП) – план за регулация и план за застрояване за имоти с идентификатори 68134.1505.1645 и 68134.1505.1144.

С оспорваното Решение, на основание чл.129, ал.1 ЗУТ във вр. с §124 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията (ПЗР ЗИД ЗУТ) и §24 ПЗР ЗИД на Закона за устройството и застрояването на Столична община (ЗУЗСО) е ОДОБРЕН ПРОЕКТ за: 1) ПЛАН ЗА РЕГУЛАЦИЯ (ПР) на м. „ж.к. Д. 1 – III част“, район „Искър“, в граници: „бул. К. П.“, [улица], [улица], [улица] и на м. „ж.к. Д. 2 – I част“ в граници: [улица], „бул. К.“, [улица], по сините и червени линии, цифри и текст, съгласно приложен проект, без УПИ по т.4, сигнирани със сива шриховка.; 2) ПЛАН ЗА ЗАСТРОЯВАНЕ (ПЗ) на м. „ж.к. Д. 1 – III част“, район „Искър“, в граници: „бул. К. П.“, [улица], [улица], [улица] и м. „ж.к. Д. 2 – I част“ в граници: [улица], „бул. К.“, [улица], съгласно приложен проект, без УПИ по т.4, сигнирани със сива шриховка, като не се допускат намалени разстояния към съседни имоти и/или сгради, включително през улица.; 3)

План-схеми на мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура – електроснабдяване, топлоснабдяване, далекосъобщителна и слаботокова мрежа и вертикална планировка за м. „ж.к. Д. 1 – III част“, район „Искър“, в граници: „бул. К. П.“, [улица], [улица], [улица] и м. „ж.к. Д. 2 – I част“ в граници: [улица], „бул. К.“, [улица].

С Определение от 24.03.2020г., съдът, на основание чл.218, ал.3 ЗУТ, е определил предмета на адм. дело №1337/2020г., както следва: РЕШЕНИЕ №550/25.07.2019г., В ЧАСТТА на одобрения ПУП – план за регулация и план за застрояване на м. „ж.к. Д. 2 – I част“, кв.46, за отреждането на УПИ III „за озеленяване с режим на Тго“ за имот с идентификатор 68134.1505.1645.

С Определение №1589/26.02.2020г. съдът, на основание чл.218, ал.3 ЗУТ, е определил предмета на адм. дело №1446/2020г., както следва: РЕШЕНИЕ №550/25.07.2019г., В ЧАСТТА на одобрения план за регулация на УПИ III „за озеленяване с режим на Тго“, кв.46, м. „Д. 2 – I част“, относно ПИ с идентификатор 68134.1505.1144.

С Определение №7549/06.10.2020г. съдът е приел жалбата на П. А. П. срещу Решение №550/25.07.2019г. на СОС, по която е било образувано адм. дело №1446/2020г., за общо разглеждане по адм. дело №1337/2020г.

Жалбоподателите В. Й., Т. Т., И. Й. и Х. Й. претендират за недействителност на процесното Решение, в оспорваната му част, като постановено в противоречие с процесуалния и с материалния закон. Поддържат, че определените с оспорвания ПУП 23.68% за обществени озеленени площи значително надвишават минималния размер от 15%, установен в чл.17, ал.1, т.4 във вр. с чл.21, ал.4 от Наредба №7/2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони (Наредба №7/2003г.). Смятат, че регламентирания от закона минимален процент за обществени озеленени площи – 15%, може да бъде постигнат чрез отреждане на свободните общински терени „За озеленяване и Тго“ вместо да засягат имоти – частна собственост. Твърдят, че отреждането на съсобствения им имот е нецелесъобразно, неикономично и несъразмерно и противоречи на изискването на чл.108, ал.5 ЗУТ – предвиждането на ПУП да е икономично осъществимо и да дава възможност за целесъобразно устройство на УПИ и на квартала. Претендират също, че с отреждането на имота им за озеленяване се накърнява и принципът за неприкосновеност на частната собственост, установен в чл.17 от Конституцията на РБългария. Чрез процесуалния си представител адв. Г. молят съда да отмени Решение №550/25.07.2019г. в оспорваната му част за кв.46 за отреждането на УПИ III „за озеленяване с режим на Тго“ за имот с идентификатор 68134.1505.1645 и да осъди ответника да им възстанови сторените разноски по водене на делото.

Жалбоподателите М. Л. Й., Й. Д. П., Г. И. Й. и Н. И. Й. излагат доводи за недействителност на Решението на СОС в оспорваната му част. Поддържат, че отреждането на съсобствения им имот за озеленяване противоречи на принципа на съразмерност, установен в чл.6 АПК. Смятат, че административният орган е бил длъжен да изследва наличие на по икономично решение. Твърдят, че в случая е била неприложима нормата на чл.133, ал.7, т.1 и т.2 ЗУТ. Изтъкват, че по отношение на процесния ПУП не е посочено дали е такъв по чл.16, чл.17 или чл.110, ал.1 ЗУТ, като режимът на прилагането на всеки от тези планове е различен. Чрез процесуалния си представител адв. М. молят съда да отмени Решение №550/25.07.2019г. в оспорваната му част и да осъди ответника да им възстанови сторените разноски по водене на

делото, съгласно представения списък. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излагат и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Жалбоподателят П. А. П. претендира за недействителност на Решение №550/25.07.2019г. и моли съда да го отмени в оспорваната му част. Поддържа, че е недопустимо отчуждаване на имоти – частна собственост, при наличие на други имоти – общинска или държавна собственост, които могат да бъдат отредени за мероприятията предвидени да задоволят държавна или общинска нужда. Твърди, че по отношение на собствения му имот пл. №1144 в кв.46 действа предходният ПУП, който не е в противоречие с предвижданията на действащия Общ устройствен план на С. (ОУП) и съгласно §2, ал.1 ПЗР ЗУЗСО следва да запази действието си. Смята, че след като Заповедта на главния архитект на СО от 2010г. въз основа на която се процедура процесния ПУП, не е била приведена в изпълнение в продължение на девет години, очевидно е отпаднал обществен интерес.

Ответникът – СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ (СОС), представляван от председателя, оспорва жалбите. Чрез процесуалния си представител юрк. П. поддържа, че Решение №550/25.07.2019г. на СОС е законосъобразен административен акт, включително в оспорваната му част за отреждането на УПИ III „за озеленяване с режим на Тго“ и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Нотариален акт (НА) за собственост върху недвижим имот, придобит по ЗСПЗЗ, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №61691/28.08.2007г., като Акт №198, том LLLIV, дело №41425/2007г. и Удостоверение за наследници с изх. №12376/30.05.2019г. на район „М.“ (л.14, 15), жалбоподателите В. Й., Т. Т., И. Й. и Х. Й. се легитимират като собственици на 580/1160 ид. части от незастроен, неурегулиран поземлен имот (ПИ), целият с площ 1160 кв.м., съставляващ имот пл. №1645 в кв.46 по плана на м. „Д. 2 част“, който е идентичен с имот пл. №92009, възстановен с Решение №543/01.04.2005г. на Общинската служба по земеделие и гори „П.“ (ОСЗГ). Не е спорно между страните, че собственици на останалата ½ ид. част от ПИ с идентификатор 68134.1505.1645 са жалбоподателите М. Л. Й., Й. Д. П., Г. И. Й. и Н. И. Й., в качеството им на наследници на Д. Й. С..

С НА за покупко-продажба на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №37756/03.09.2009г. като Акт №29, том CVIII, дело №23648/2009г. жалбоподателят П. П. се легитимира като собственик на ПИ с площ 304 кв.м. съставляващ имот пл. №1144 в кв.46 по плана на м. „ж.к. Д. 2 (втора) част“.

Не е спорно между страните, че административното производство е започнало въз основа на Писмо вх. № ТП-92-00-22/02.04.2007г., с което възложено да се изработи проект за ПУП – план за регулация (ПР) и план за застрояване (ПЗ) за м. „ж.к. Д. 1 – III част“ и м. „ж.к. Д. 2 – I част“, район Искър, и към което писмо е приложено задание за проектиране.

Възлагането е потвърдено със Заповед №РД-09-50-492/29.03.2010г. (л.134, 135) с която, на основание чл.16, чл.22, чл.110, ал.5, чл.124, ал.2 и чл.128, ал.1 ЗУТ, главният архитект на СО е допуснал да се изработят ПУП: 1) план за регулация и

режим на застрояване за реструктуриране на жилищен комплекс ж.к. „Д. 1 – I част“ в обхват: [улица], проектна улица северно от кв. №, № 89, 90, 91, 92 и 93, [улица]и [улица]и 2) план за регулация и режим на застрояване за реструктуриране на жилищен комплекс ж.к. „Д. 2 – I част“ в обхват: [улица], [улица], [улица], при спазване на изискванията на нормативната уредба по устройство на територията, предвижданията на ОУП и заданието за проектиране, като се вземат предвид резултатите от обществените обсъждания и решенията на Общинския експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ) по Протоколи №, № ЕС-Г-17/2009г. и ЕС-Г-20/2010г. (т.41).

Изработеният проект на ПУП за реструктуриране на жилищен комплекс „Д. 2 – I част“ е бил съобщен на заинтересованите лица чрез обявление в Държавен вестник (ДВ), бр. 31/23.04.2010г. Постъпилите възражения са били разгледани от Общинския експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ) и по тях, заедно със служебните предложения е прието Решение по т.64 по Протокол №ЕС-Г-76/27.07.2010г. (л.173-181).

Преработеният проект и бил съобщен на заинтересованите лица чрез обявление в ДВ бр.28/05.04.2011г. Постъпилите възражения са обсъдени от ОЕСУТ на 14.06.2011г. и на 29.11.2011г. (Решения по т.21 по Протокол №ЕС-Г-48 и по т.14 по Протокол №ЕС-Г-96). С Решение по т.21 по Протокол №ЕС-Г-97/16.12.2014г. ОЕСУТ е разгледал становище на кмета на район „Искър“ във връзка с проекта за реструктуриране на ж.к. „Д. 1 – III част“, и ж.к. „Д. 2 – I част“ и е върнал проекта за нанасяне на корекциите и обявяване по реда на чл.128 ЗУТ. Коригираният проект и приложенията са разгледани от ОЕСУТ на 22.01.2019г. (Решение по т.5 по Протокол №ЕС-Г-4), като са дадени служебни предложения за преработване.

Преработеният проект на ПУП, заедно с план-схемите на инженерната инфраструктура са били съобщени на заинтересованите лица с обявление в ДВ, бр.40/17.05.2019г. Срещу предвижданията на плана, в частта за собствените им имоти с идентификатори 68134.1505.1645 и 68134.1505.1144 и включването им в УПИ III „за озеленяване с режим на Тго“ жалбоподателите са подали писмени възражения съответно с рег. №, № САГ16-ТП00-49-(26)/12.06.2019г. и РИС19-ВК08-530-(52)/17.06.2019г. С Решение по т.8 по Протокол №ЕС-Г-54/16.07.2019г. ОЕСУТ е отхвърлил като неоснователни възраженията, като е приел, че Проектът отговаря на т.2 от Приложението към чл.3, ал.2 ЗУЗСО, чл.22, ал.2 и ал.7 и чл.108, ал.5 ЗУЗСО. Посочено е в мотивите на решението, че една от целите на плана е осигуряване на пълно запазване на зелените площи и обособяване на УПИ с предназначение за озеленяване за постигане на необходимия минимум обществени озеленени площи, съгласно чл.21, ал.4 от Наредба №7/2003г.

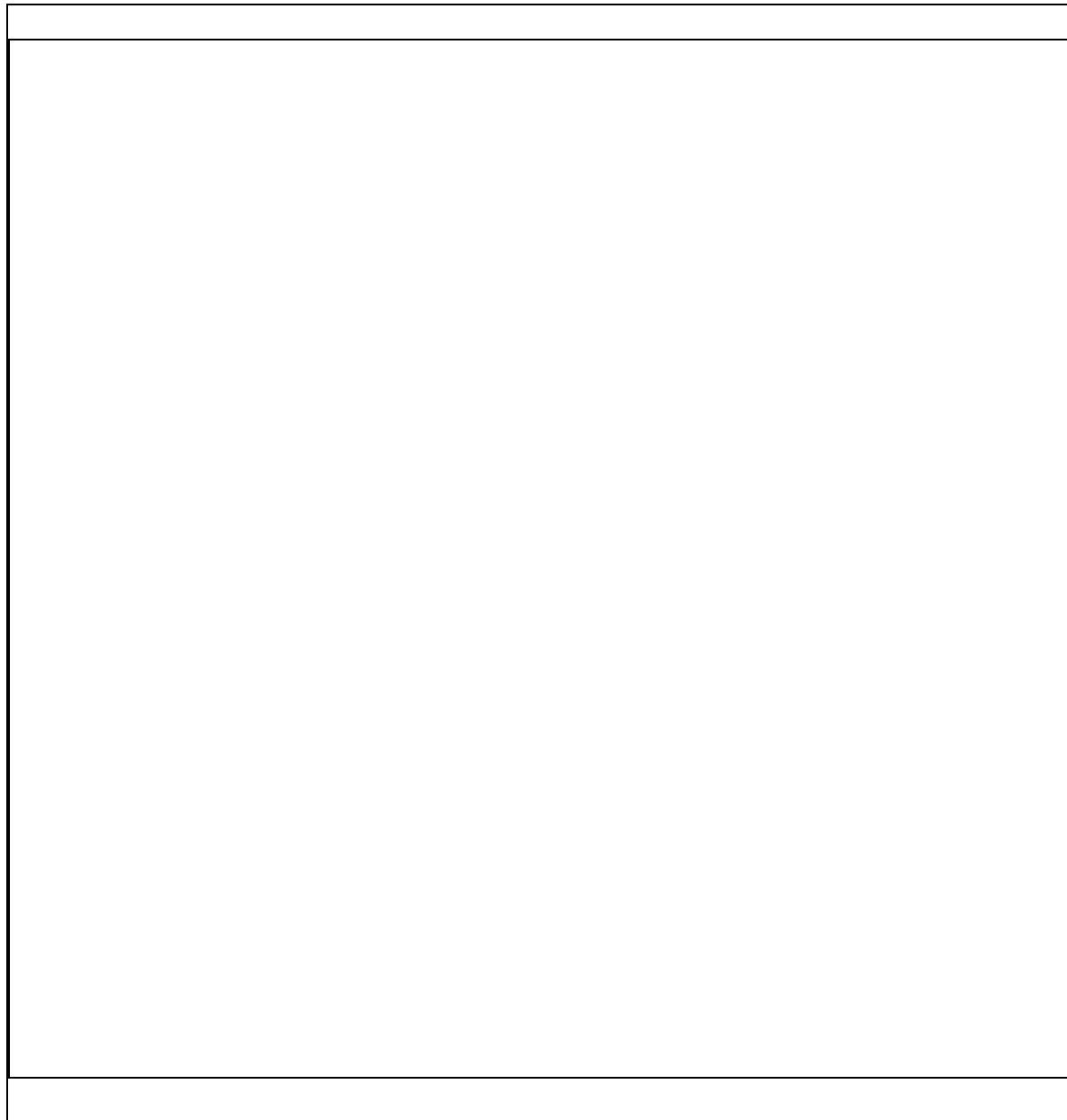
Проектът на плана е бил подложен на обществено обсъждане на 10.06.2019г. за резултатите от което е съставен Протокол (л.112-118) и е изготвен Доклад от комисия, назначена със Заповед на кмета на район „Искър“ №РИС19-РД91-59/31.05.2019г. Постъпилите становища и възражения са обобщени от Районния експертен съвет по устройство на територията (РЕСУТ) на район „Искър“ и са представени на ОЕСУТ.

След обсъждане на становищата и възраженията на заинтересованите лица и направени служебни предложения проектът е приет от ОЕСУТ с Решение по т.8 по Протокол №ЕС-Г-54/16.07.2019г. (л.136-145) и е изпратен за одобряване от СОС.

Производството е приключило с постановяване на процесното Решение №550/25.07.2019г.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета комплексна съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Заключението на вещите лица инж. Б. и арх. В. не е оспорено от страните и въз основа на него съдът приема за установени следните релевантни за спора факти:

1) Действащият ПУП за територията в която попадат имоти с идентификатори 68134.1505.1645 и 68134.1505.1144 е Частичен застроителен и регулационен план (ЧЗРП) на м. „Д. 2 – I част“, одобрен със Заповед №РД-50-09-90/09.03.1983г., изменен със Заповед №РД-09-50-517/15.07.2004г. на главния архитект на С.; 2) Според предвижданията на действащия ПУП за имотите на жалбоподателите няма отредени самостоятелни УПИ. Имоти с идентификатори 68134.1505.1645 и 68134.1505.1144 са включени в основата на УПИ I_{„За О. и магазини“}, кв.46.; 3) Имотът на жалбоподателя П. с пл. №1144 и площ 304 кв.м. е попълнен в кадастралната основа на кв.46 със Заповед №624/24.07.2002г. на кмета на район „Искър“, СО и представлява част от имот пл. №92008 от помощния план от 1997г.; 4) Със Заповед №803/23.06.2006г. на кмета на район „Искър“ в кадастралната основа на УПИ I_{„За О. и магазини“}, кв.46 е нанесен имот пл. №1645 с площ 1160 кв.м. Имотът е образуван за част от стария имот пл. №94009 по комбинирания (помощен) план от 1997г.; 5) Действащият ПУП не е приложен в частта за имоти с идентификатори 68134.1505.1645 и 68134.1505.1144, както по отношение на регулацията, така и на застрояването.; 6) Според таблицата към оспорения ПУП за кв.46, м. „ж.к. Д. 2 – I част“ са предвидени 26.5% обществени озеленени площи в режим на Тго – терени за локални градини и озеленяване (т.33 от Приложението към чл.3, ал.2 от Закона за устройството и застрояването на Столична община, ЗУЗСО). Според направени от експертизата изчисления от цифров модел на ПУП за кв.46 зелените площи в режим на Тго са 36.94%.; 7) По предвижданията на действащия ОУП на СО имоти с идентификатори 68134.1505.1645 и 68134.1505.1144 попадат изцяло в устройствена зона Жк – жилищна зона с преобладаващо комплексно застрояване (т.2 от Приложението към чл.3, ал.2 ЗУЗСО).; 8) Устройствените показатели, постигнати за кв.46 с процесния ПУП, съгласно приложената към него таблица, са: плътност на застрояване 29.2%, коефициент на интензивност на застрояването ($K_{инт}$) 2.10, озеленяване (в режим на Тго) – 26.5%. Според изчисленията на експертизата постигнатите с процесния ПУП устройствени показатели за кв.46 са съответно: плътност на застрояване 24.98%, $K_{инт}$ 1.81, озеленяване (в режим на Тго) – 36.94%.; 9) При изключване на имоти с идентификатори 68134.1505.1645 и 68134.1505.1144 от УПИ III_{„за озеленяване с режим на Тго“} и предвиждането им за застрояване, няма да бъдат нарушени нормативите за озеленена площ, която ще остане 15.94% (при ползване на показателите от таблицата към плана).



При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.215, ал.1 във вр. с чл.214, т.1 ЗУТ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирани лица по смисъла на чл.131, ал.1 ЗУТ – собственици на имоти, предмет на процесния ПРЗ.

Разгледани по същество жалбите са ОСНОВАТЕЛНИ.

Като взе предвид изложените от жалбоподателите оплаквания и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Решение №550/25.07.2019г. е постановено от компетентен административен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.129, ал.1 ЗУТ.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Настоящият решаващ състав приема, че в оспорваната му част за включването на имоти с идентификатори 68134.1505.1645 и 68134.1505.1144 в УПИ III „за озеленяване с режим на Тго“, кв.46, м. „ж.к. Д. 2 – I част“, Решение №550/25.07.2019г. противоречие на материалноправните норми и на целта на закона.

Съгласно чл.22, ал.4 ЗУТ ново строителство в съществуващите жилищни комплекси се предвижда въз основа на подробен устройствен план - план за регулация и застрояване за преструктуриране на жилищния комплекс в обхват най-малко територията на един квартал с комплексно застрояване. В ал.5 на чл.22 ЗУТ е регламентирано, че проектите на плана за преструктуриране не могат да надвишават показателите на плана, по който са създадени жилищните комплекси.

В настоящия случай с приетата и неоспорена комплексна СТЕ е установено, че за територията на „ж.к. Д. 2“ в която попадат имоти с идентификатори 68134.1505.1645 и 68134.1505.1144, няма по-стар устройствен план от този, одобрен през 1982г. със Заповед на главния архитект №412. Според експертизата предвидените територии по плана от 1982г. не съвпадат със сегашното положение и териториален обхват и нямат таблици, съпоставими със сега действащите показатели, поради което и реално не може да бъде извършена съпоставка на устройствените показатели на процесния ПУП с тези на плана от 1982г.

Съгласно приложимата норма на чл.22, ал.7 ЗУТ при преструктуриране на квартали с комплексно застрояване се определят прилежащи площи към съществуващите сгради по правилата и нормативите, определени в наредбата по чл.13, ал.1 (Наредба №7/2003г.), които се урегулират като поземлени имоти. Останалата незастроена част от кварталите, в т. ч. поземлените имоти, *за които не може да се предвиди застрояване по правилата на ал.6*, се урегулира като озеленена площ за широко обществено ползване и се вписва в публичния регистър по чл.63, ал.1.

В случая няма спор по делото, че имотите на жалбоподателите с идентификатори 68134.1505.1645 и 68134.1505.1144 не са застроени. Този факт съдът приема за установен и с неоспорената СТЕ. Според заключението на вещите лица отразените в Кадастралната карта (КК) сгради с идентификатори 68134.1505.1645.1 и 68134.1505.1144.1, застроени съответно на 21 кв.м. и на 46 кв.м., представляват преместваеми павилиони за търговия, които са съществували на терена преди попълването на реституираните имоти. Не се твърди обаче от ответника и не са ангажирани доказателства, че за имотите на жалбоподателите не може да се предвиди застрояване по правилата на чл.22, ал.6, които изискват отстоянията между новопредвидените сгради и съществуващите сгради да са определени по правилата за комплексно застрояване и плътността и интензивността на

застрояването в тези имоти да не надвишава определените с плана параметри за съответната устройствена зона при спазване на показателите и за отделните квартали в зоната. Напротив, приетата по делото комплексна СТЕ е установила, че за имоти с идентификатори 68134.1505.1645 и 68134.1505.1144 може да се предвиди застрояване съобразно правилата на чл.22, ал.6 ЗУТ без да се надвишават определените с плана параметри за устройствената зона Жк – жилищна с преобладаващо комплексно застрояване, включително при спазване на показателите за кв.46. Според експертизата няма да се нарушат и нормативите за зелени площи, определени в Наредба №7/2003г. (чл.21, ал.4 във вр. с чл.17, ал.1, т.4), включително, ако се ползват показателите от таблицата към оспорения ПУП.

В оспорваната му част оспорваният акт влиза в противоречие и с нормите на чл.15, чл.16 и чл.17 ЗУТ, уреждащи реда и условията за урегулиране и застрояване на териториите и поземлените имоти. Съгласно чл.15, ал.1 ЗУТ с подробен устройствен план по чл.16 или по чл.17 се урегулират само поземлени имоти, които не са били урегулирани с предишен подробен устройствен план. Урегулираните веднъж поземлени имоти не подлежат на последващо урегулиране освен в предвидените в този закон случаи. В ал.3 на чл.15 е регламентирано, че границите на урегулирани поземлени имоти могат да се променят с план за регулация само със съгласието на собствениците им, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи. Според чл.16, ал.1 ЗУТ с подробен устройствен план за територии с неурегулирани поземлени имоти, както и за територии с неприложена първа регулация по предходен устройствен план се определят необходимите площи за изграждане на обектите на зелената система, на социалната и на техническата инфраструктура - публична собственост. За осъществяване на тези предвиждания с влизането в сила на плана собствениците на недвижими имоти прехвърлят в полза на общината процентна част от площта на имотите си, определена с плана, но не повече от 25 на сто. В случаите по ал. 1 на всеки собственик на недвижим имот общината определя равностоен урегулиран имот (имоти), като се съобразява с местоположението на имотите в местността, но не и с точните им кадастрални граници. Когато имотът попада в различни устройствени зони, новообразуваният урегулиран имот се предоставя в зоната, в която имотът е имал преобладаващо местоположение. Урегулираните имоти са с пазарна стойност не по-малка от пазарната стойност на имотите преди урегулирането им, което се доказва с решение на комисията по чл.210. Решението на комисията се съобщава на заинтересованите лица заедно с проекта за подробен устройствен план и може да се обжалва в производството по обжалване на акта за одобряване на подробния устройствен план по ал.1. В чл.17, ал.1 е регламентирано, че извън случаите по чл.16 с подробен устройствен план за населено място или за част от него се урегулират неурегулирани дотогава поземлени имоти, като вътрешните им регулационни линии съвпадат с имотните граници.

С процесния ПУП не е изпълнено нито едно от условията, посочени в цитираните норми. На първо място установено е със СТЕ, че според действащия ПУП, одобрен със Заповед №РД-50-09-90/09.03.1983г., изменен

със Заповед №РД-09-50-517/15.07.2004г., имоти с идентификатори 68134.1505.1645 и 68134.1505.1144 попадат в УПИ I „За О. и магазини“, кв.46. Съпоставен с графичната част на действащия ПУП е видно, че с процесния ПР се променят границите, площта и предназначението на УПИ в основата на което са попълнени реституираните имоти на жалбоподателите. В случая няма данни промяната на регулационните граници на УПИ да е станало със съгласието на собствениците, изразено по начина, установен в ал.3 на чл.15 ЗУТ. Не е спорно в случая обстоятелството, а се установява и от заключението на неоспорената СТЕ, че действащият ПУП не е приложен както в частта за регулацията, така и за застрояването по отношение на процесните имоти с идентификатори 68134.1505.1645 и 68134.1505.1144. Следователно по отношение на тези имоти е следвало да бъде приложен редът, установен в чл.16 ЗУТ и на собствениците им да бъде определен равностоеен УПИ, съобразен с изискванията на ал.2 – ал.5. Не е приложена по отношение имотите на жалбоподателите и хипотезата на чл.17, ал.1 ЗУТ, която предписва извън случаите по чл.16 с ПУП да се урегулират неурегулирани дотогава поземлени имоти, като вътрешните им регулационни линии се проектират така, че да съвпадат с имотните граници.

Следва да се отбележи за пълнота на мотивите, че произволното отреждане на частни имоти за обществени нужди, без да са налице изрично предписаните от закона основания за това, по същество противоречи и на Конституцията на РБългария, която в чл.17, ал.3 установява, че частната собственост е неприкосновена. С отреждането на имотите за обществено озеленяване, без последните да се отчуждава при наличие на императивно установените предпоставки и след равностойно парично обезщетение, реално жалбоподателите се лишават от собствеността си, тъй като не могат да ползват вещта си, съобразно нейното предназначение. Съгласно чл.208 ЗУТ срокът за започване на отчуждителните процедури по Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост на недвижими имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, е пет години от влизане в сила на плановете и десет години от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на техническата инфраструктура по чл.64 - публична собственост на държавата и общините, а за имоти, предвидени за озеленени площи по чл.61, ал.4 - петнадесет години от влизане в сила на плановете. Едва след изтичане на този срок собствениците на недвижимите имоти имат правата по чл.134, ал. 2, т.1 ЗУТ.

Безспорно, изграждането на зелена система като средство за подобряване на микроклимата и хигиенните условия и за организиране на отдиха на населението (чл.61, ал.1 ЗУТ) е от особено значим обществен интерес. Законът обаче, не допуска този обществен интерес да бъде произволно задоволяван чрез накърняване на частната собственост, а отчуждаване е предвидено само при липса на друга възможност. В оспорвания акт липсват мотиви относно наличие и/или липса на имоти, общинска собственост, които могат да бъдат включени в зелената система на кварталите за които се отнася спорният административен акт. Липсват и данни колко и какви имоти –

собственост на СО, в периода от началото на производството през 2007г. (преди 13г.) са били отчуждени и предвидени за застрояване, вместо да изпълнят обществената функция, включително за озеленени площи за широко обществено ползване, предназначени за трайно задоволяване на обществени потребности от национално или общинско значение - паркове, градини, улично озеленяване, съгласно чл.61, ал.2 ЗУТ.

По изложените доводи решаващият състав на съда приема, че в оспорваната му част РЕШЕНИЕ №550/25.07.2019г. на СОС е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменено.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателите се дължат разноски за държавни такси, СТЕ и адвокатски възнаграждения, съгласно представените списъци и доказателства за извършването им.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25^{ТИ} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №550/25.07.2019г. на Столичния общински съвет, В ЧАСТТА на одобрения ПУП – план за регулация и план за застрояване на м. „ж.к. Д. 2 – I част“, кв.46, за отреждането на УПИ III „за озеленяване с режим на Тго“ за имоти с идентификатори 68134.1505.1645 и 68134.1505.1144.

ОСЪЖДА СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ, представляван от председателя, с адрес: 1000 С., [улица], да заплати на В. Т. Й., ЕГН [ЕГН], Т. Г. Т., ЕГН [ЕГН], И. Г. Й., ЕГН [ЕГН] и Х. Г. Й., ЕГН [ЕГН], сума в размер ОБЩО на 1090 (хиляда и деведесет) лева – разноски по адм. дело №1337/2020г.

ОСЪЖДА СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ, представляван от председателя, с адрес: 1000 С., [улица], да заплати на М. Л. Й., ЕГН [ЕГН], Й. Д. П., ЕГН [ЕГН], Г. И. Й. [ЕГН], и Н. И. Й., ЕГН [ЕГН], сума в размер ОБЩО на 2990 (две хиляди деветстотин и деведесет) лева – разноски по адм. дело №1337/2020г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова